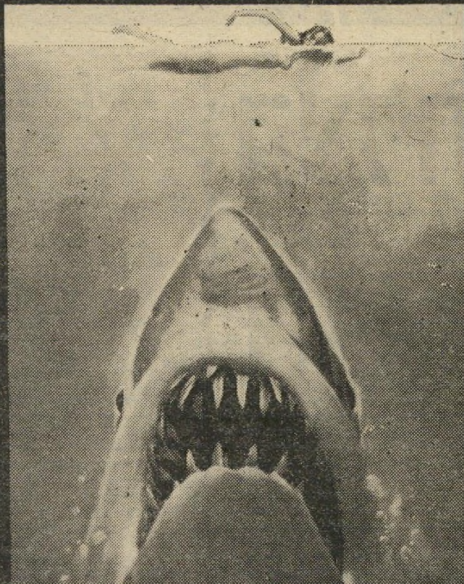

חלליות

ריצ'רד דרייפוס
חברט שאו
במו: סטיבן ספילברג
JAWS

עפ"י רב המכר של פיטר בניצ'לי

גולן

שבוע 2
"אלנבי", "חן" ת"א, בד בבד | "ארמון" חיפה
"חן", "עדן" ירושלים בד בבד | "אורות" בארשבע
הכינו כרטיסים מראש • הנחות והזמנות בטלות!
הספר בעברית, הכריז"ב בוצאת זמורה-ביתן-מודן

אם מיכליהדלק יבש. אבל זהו גם יתרונו, אם נשפך המנוע, השרשרת נקרעה ממוקש, התוחח נקצץ או אף הצריח כלול נהרס, עדיין יש לטנן תקומה. הכל ללוי רק ביכולתם של אנשי החימוש ובהימצאות חלקיחליוף מתאימים. כך, היפגעות או הינזקות של טנק, שהיא שוות-ערך לאבדן אבר חיוני, או פגיעה אנושה של אדם, עשויה להיתקן תוך כמה שעות. המנוע מוחלף, השרשרת מחוברת מחדש, מורכב קנה חדש לתותח, הצריח ההרוס מוסר ובמקומו מותקן צריח תקין. אשר נלקח מטנק שתובחו מרוסקת — ועם שחר יוצא לקרב טנק חי וכשר.

על כל אלה יש להוסיף, כי ארץ בעת אנשי צוותיהטנק מביאים לי שדההקרב ומפעילים בו יותר עוצי מה, מאשר כל ארבעה לוחמים אחי רים בכוחותהיובשה; וכי השמעתו של כל טנק בודד, אם מנוחה ומי נוצר כראוי, עשויה להיות רבה מאד ואף להכריע, כאשר מדובר במצב טקטי, בו לוחם רק"ם כי רק"מ: אז קובעת כמות הפגזים המדוייקים הנורים כנורה נתונה ואין הדבר משנה, אם יוצאים כל אלה מקנה אחד או מעשרה.

מן המלחמה האחרונה זכורות כמה דוגי מאות, כמו זו של "כוח צביקה" בן טנק בודד, אשר מילא תפקיד מרכזי — ובשלב קריטי, מסויים, כימעט בילבדי — בי בלימת ההתקדמות הסורית אל הצומת הר מרכזי והחיוני של נאפח; ולהימח, כוח טייגר, שעוצמתו היתה פלוגהמוקטנת, אשר בלילה אחד הוציא מכלל פעולה כוח חטיבת סורי — וידו היתה נטויה כך עד סוף המלחמה, באבידות קלות לו (ודומגי בלא אף אחד).

אמנם, אין לומר כי כל הטנקים ויהדות הטנקים השפיעו באופן דומה, אך ודאי כי דוגמאות אלו אינן מייצגות חריגים עק רנונים: מעללים דומים לא מעטים, ואולי מרשימים פחות, בוצעו גם במקומות אחרים. עוצמתם הטקטית הפוטנציאלית של הי טנק הבודד ושל יחידתהטנקים היא כה רבה וגם מגוונת, שהבאתה לידי מיצוי מלא היא בעיה מיקצועית ומיבצעית קשה — לא פחות מבעיית ניצולה הטקטי הנכון. למירב הצער יש לומר כי זה כזה זר — כים רק לעיתים נדירות בפיתרונות שלמים ונכונים, בעיקר משום שלישני הצרכים הל — לו גדרשת, בצד הבנה וידיעה יסודית של הטנק, גם היכולת ליישם כהלכה את הי מוסכמה שהטנק יכול להגיע, באופן קבוע וכדבר רגיל, לכלל מיצוי טוב (שלא לומר, מלא) ולניצול נכון ויעיל, רק בהיותו מופעל כחלק מצוותקרב רביחילי — שהוא מצידו, מתפקד במיטרה עוצבה רביחילית, כאשר הקרב הוא עוצבתי ומבוצע כסידרה של תימרונים טקטיים במקום שיהיה יחידתי וגרמי כסידרה של ביצועים טכנוטיים (גרידא).

כבר אמרנו כי אילו נקטו הסורים טקטיקות "מצריות", היו צביקה ופיוגר (סרן זמיר) מושמדים כמי הרה, כמו ערעה בסניני. אך באותה מידה נכון לומר, כי אילו היו הכור חות כסניני כנויים וגם מאומנים על פי המקובלות האוניברסליות — כלומר, באיזון רביחילי נכון — יבוליים היו להבים את החי"ר הי מצרי, או לפחות לנטרלו עד למידה, שהיתה מאפשרת לטנקים לפעול בחופש סכרי ודהשיג הצתה, אם לא תבוסהימטעשה של הצליחה המצרית, כבר בשלב הראשוני של "הבלימה" (כתנאי המוכן, שגם הטאקטיקות הננקטות היו נכונות ושנונות דיין).

יכולת טאקטית כשל הטנק ויחידת הי טנקים לא תימצא בהגלי הבודד וביחידת הרגלים. בשדותהקרב שבזירות כמו במיר רחיהתיכון ואירופה, הטנק הוא כה דר מיננטי, עד שהשפעתו העיקרית של הי חי"ר נקבעת בהם, כרגיל, לפי קנההמידה של הטנק; דהיינו, לפי יכולת החי"ר לי נטרל את הטנקים של היריב וליצור חופש פעולה לטנקים הידודתיים עליידי שיתוק האמצעים הנגד-טנקיים האיביים. כפי שעוד נראה, אין עובדה זו הוספת את החי"ר חשוב פחות מן הטנקים — ובודאי לא מנקודתהראות הטקטית — אך היא ממחישה את האמתה, שלצורכי הכרעה טאקטית ואופרטיבית צבאית, הטנק הוא מערכתהנשק הקובעת. וחיל הרגלים הוא בגדר, "מערכתמשפעת" או "מסייעת".

(המשך בשבוע הבא)

בהדחת ההתקפה המצלית בגירותם, שבאה תיכף לאחר כישלון ההסתערות. (בהקשר זה ראוי לומר כי מדיניות ניי צול התגבורות, אשר ננקטה ביום הכיי פורים, היתה נכונה — וחשוב ביותר לשים לב לכך, כדי שלהבא לא יקום איזשהו חכם לחדש הלכות ולהפוך, למען החידוש, או לשם "המקוריות", תפיסות ישנות, אבל נכונות ומוכחות. השיגאה הקלאסית בי תחום זה מתבטאת בכך, שבמקום להגבר ולהשלים יחידות ועוצבות לוחמות, אשר לפחות שילדן עדיין קיים ויעיל, עוצרים את התגבורות בעורף, מרכיבים מהן עוצי בות חדשות ואותן שולחים קדימה, להח ליף את הללו שנשחקו או הותשו. צה"ל נהג לשלוח מייד את התגבורות לחזית; ומפני איתנות שלד הפיקוד והגרעין הקשה של רוב הגדודים והחטיבות ביוםהכיפורים, איפשרה מדיניות התיגבור הנכונה לעבור למיתקפה, באמצעות אותן מסגרות עוצבי תיות עצמן, אשר סגנו את הלם הבלימה ואת אבידותיה. היה זה הישג רב באמת — אחד החשובים והמכריעים שזכתנו שבי מלחמה האחרונה. מדיניות זו יושמה וי השפיעה לחיוב במיוחד ביחידות הטנקים. מכותה התאפשרה, בתחום כוחהאדם, התי חדשות החוזרת והנשנית).

חילהרגלים, שהוא אלמנט התימרון והי הסתערות השני של כוחותהיבשה, בצד הטנקים, חסר, מעצם טיבעו, את כושר הספיגה ואת יכולת ההתחדשותהחוזרת של הטנק ויחידת הטנקים. שורש ההבדל הוא

אפשר לסמוך על הסורים שהם למדו את לקח יום הכיפורים - והם לא יחזרו על השגיאה

בכך, ש"מולקולתהבסיסהלוחמת" של הי חי"ר היא הרגליהפרט. כושרו של זה מצי מעצם גבולות היכולת והסובלת האנושיים.

הטנקיסט, לעומתו, איננו לוחם פזיות כנופי, אלא כחלק מצוות, וכאמצעות תיפעול מיכני של ציור, הכושר הגופני הוא גורם קובע לי גבי הרגלו בעוד שטנקיסט יכול להמשיך וללחום גם כאשר מצבו הגופני ירוד בהרבה מתחת למה שייחשב "קו אדום" בחי"ר; וי תכופות אף יהיה בכוחו להמשיך ולתפקד בעילות סבירה, גם לאחר פגיעה, שהיתה מוציאה איש חי"ר מכלל פעולה לחלוטין ומיד.

אספקט "פיזיולוגי" זה של הטנק הוא בעל חשיבות רבה בצבא המבוסס על מילוי אים, אשר כושרם הגופני איננו תמיד המעולים וגם תקופת התראה (קודם-מילי חמה) הנחשבת ארוכה, לא תהיה אף פעם ארוכה דיה, שבהישיכה ייתכן שיפור משי מעותי כבושה זה.

עובדת היות הטנק מעיןיבית — הטנקים החדשים מכילים אף סידורי מיוג-אוויר ומטבחון — משפיעה מאד לטובת יכולתו של הצוות לתפקד בצעיות משר פרקייזמן ארוכים, גם בתנאי מגי-אוויר קשים. חלוקה נכונה של העבודה בצוות, הכשרה מוקדמת איזויה בכל מיקצוע ואימון אנשיצוות, שיהיו מסוגלים למלא יותר ממיקצוע אחד — כל אלה אינם רק מקילים על פעולת הצוות, אלא גם מאפשרים ביצוע החלפות ושילוב תיגבורות ללא קשיים מיוחדים, ובלא שיהיה צורך בתקופתהסתגלות (לא שהדבר רצוי, ושאינו להעדף תיכרות ממיר שעת של אנשיצוות).

תיחלופי ושילוב כאלה קשים הרבה יותר בכיתת חי"ר, אשר בה אין ניתן לחלק תפקידים באופן קבוע-מראש ומיכני, אלא יש להתחשב, קודם כל, בכישרוני המיוחדים של כל חייל, ביחס לרעיו; וההיכרות או הרגילות ההדדית, שהן אינדיבידואליות וסובייקטיביות, עשויות להכריע את לחימת היחידה לחיים או למוות.

כוח צביקה

ח פרונים של הטנקים הוא, בהיותם מכוונות וכל הציונות שבועלם, כביטוי החביב על חיליהשריון, לא תניע אותם,

אני קורא חמס על שקר משווע!!

הפרופ' י.ג. הררי, האסטרולוג, סופר, יועץ משפחתי ומנהל מכון "סוד ההצלחה" — רח" אילת 32, חולון, טל. 843779, מודיע —

לידידי ורעי מכל השכבות והעדות, שלום!
כידוע לכם, עלייתי לארץ נבעה מתוך רגשות לאומיים טהורים, ואהבה למולדתי ולעמי. למען מטרה זו, עזבתי גדולתי ויוקרתי, כיועץ מלך אהוב ונערץ על גויים ויהודים בארץ מוצאי. עוד בהיותי בגולה, נעצרתי ועונתי עינויי תופת. בגלל היותי ציוני.

משהגעתי ארצה על פי הדיבור, העלתי אלפים בעקבותי, והוכחתי נאמנותי והתנהגותי הטובה בארץ, משך 13 שנות שהותי בה. כתבתי 50 יצירות, עזרתי לכל מדוכא, או קשה-יום. כיבדתי סירי המדינה והחוק. לא הרגתי מגבולי כאסטרולוג ויועץ משפחתי מבורך. סרבתי לקבל כל שוחרי אמונות טפלות ודורשי עזרה, שכנגד המצפון הבריא ותורתנו הקדושה. (כפי שאף ציינתי זאת במודעות בכל העיתונים). הסתפקתי במועט, וקיבלתי מחיר זול ביותר עבור טירחתי. הוכחתי ניקיון כפי כנגד השם ויצירי כפיו.

לא פיללתי, שבת הכוח ההורס — סמדר שיר, ובת בריתה, תתנקמה בי היות ולא נענתי לבקשתן הזדונית, לעזור לחן להתגרש מבעליהן כביכול, ותהפוכנה אותי ב-כתבה מענק — לגמד, מנביא-עמים (כמו שתארונני עיתוני העולם ועיתוני הארץ) למכשף, ובקיצור — ממגדל. מרומם לבאר עמוקה, בצורה זו, הרסו את שמי הטוב, שבנית בעמל רב וייסורים קשים, במשך 58 שנה.

מלך ידיד חזיר אחרי לחזור למרוקו, בהציעו לי משרה מוכבדת. סרבתי מסיבות אישיות מצד אחד, ומצד שני, שלא אשמש דוגמא, שאחריה יגררו אחרים אשר העלתי עימי לארץ.

באם, עיתון, "לאשה" לא יתקן היום, את אשר קילקלה העיתונאית שלו — סמדר שיר בכתבתה בעיתון, "לאשה", אשמור לעצמי את הזכות לנקוט באמצעים קיצוניים השמו-רים עימי.

כמו כן, אבקש מכל ידידי, בני עדתי ולקוחותי הרבים אשר עזרתי להם בכל-רחבי הארץ, לפנות אל עיתון, "לאשה", להביע כעסם וחרון אפם על העוול שנגרם לי, ועל השקרים אשר טפלו עלי.

בכבוד רב,

ידידכם הררי יוסף